

The background features a stylized city skyline in shades of blue and teal against a light blue sky. In the foreground, there are vibrant, abstract, organic shapes in colors like pink, yellow, red, and teal, resembling splatters or brushstrokes. The text is overlaid on this graphic.

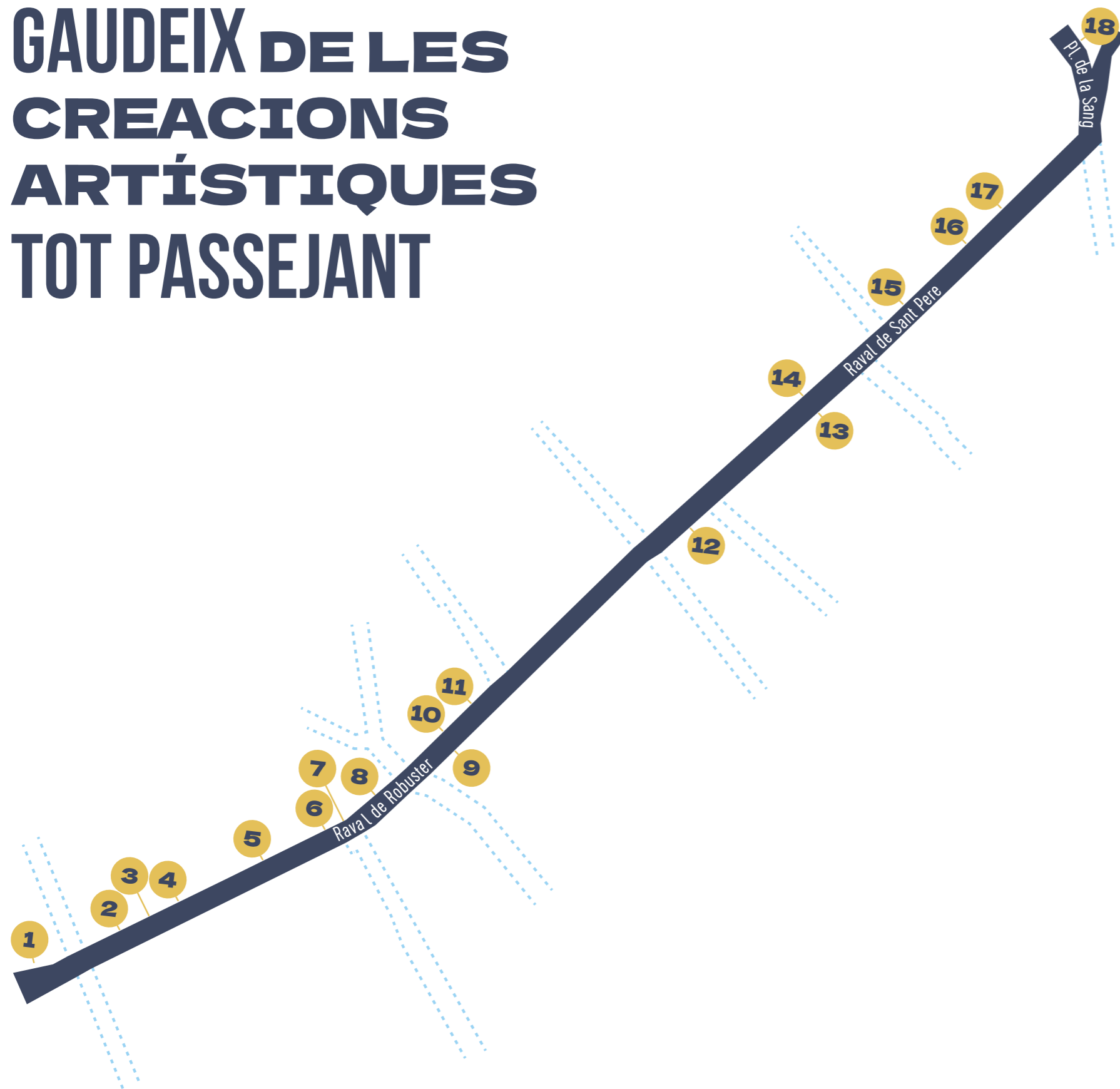
L'ART TRANSFORMA RAVALS

RUTA D'APARADORS AMB INTERVENCIONS ARTÍSTIQUES

L'ART QUE TRANSFORMA

L'art ha estat des de sempre un mitjà de vinculació amb el nostre entorn natural, social i cultural. Esdevé una potent eina a través de la qual els artistes ens interpel·len de temes tant transcendents com les problemàtiques socials i mediambientals. Al mateix temps, les vitrines o aparadors dels espais buits a peu de carrer són l'escenari ideal per crear la connexió entre l'espectador i l'artista, que amb les seves iniciatives innovadores i transgressores és capaç de provocar un impacte que el commogui. **Transformar el residu en art**, per apropar-nos els seus missatges. Aquest fet ens ha permès vincular l'activitat comercial i la cultural en un mateix projecte, amb la voluntat de contribuir a crear una ciutat més amable, on la ciutadania i la comunitat artística hi estan especialment implicades. Des de la mirada particular de l'artista, i amb la idea principal del projecte Reus Espais Vius, volem provocar un impacte positiu en les persones i el medi ambient; posar en valor uns aparadors buits i omplir de vida un important eix de la ciutat com és el conformat pels ravals Robuster i Sant Pere. Us convidem a gaudir de les obres exposades, tot fent una crida a aquelles persones emprenedores, que tenen un nou projecte empresarial, perquè donin vida a un local.

GAUDEIX DE LES CREACIONS ARTÍSTIQUES TOT PASSEJANT



- 1 Raval de Robuster, 49
"MÉS ENLLÀ DELS TEUS ULLS"
Nuri Mariné
- 2 Raval de Robuster, 43
Oficina Ajuntament
- 3 Raval de Robuster, 41
"LA MORT EN ROSE"
Gerard Valls
- 4 Raval de Robuster, 39
"LLINDARS"
Vicent M. Anglès
- 5 Raval de Robuster, 29
"FRUIT"
Ariadna Parreu i Pau Magrané
- 6 Raval de Robuster, 23 - local 1
"ARRELS"
Càmbium
- 7 Raval de Robuster, 23 - local 3
"LA MATRIU"
Irene Cases
- 8 Raval de Robuster, 21 - local 2
"LA HIPOCRESIA SOCIAL"
Morgana Àvila
- 9 Raval de Robuster, 22
"ÀNIMES"
Ares

- 10 Raval de Robuster, 13
"LA CIUTAT VIVA"
Col·legi Sant Josep
- 11 Raval de Robuster, 11
"FUTURS INCERTS"
Verònica Moragas
- 12 Raval de Sant Pere, 5
"TOMBA EL RAVAL"
Escola d'Art i Disseny de Reus
- 13 Raval de Sant Pere, 19
"DESITJOS DE BLAUS PER TRANSFORMAR EL MÓN"
Ester Ferrando
- 14 Raval de Sant Pere, 8
"SENSE TÍTOL"
Alina Ballester
- 15 Raval de Sant Pere, 18
"BALANCEIG"
Fina Veciana
- 16 Raval de Sant Pere, 20 - local 1
"SENSE TÍTOL"
Helena Cortès
- 17 Raval de Sant Pere, 22
"#REUTILITZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA"
Cristina Gómez Martín
- 18 Plaça de la Sang, 1A
"EGOCENTRISME?"
Futerri Art

1

Raval de Robuster, 49
"MÉS ENLLÀ DELS TEUS ULLS"
Nuri Mariné

NURI MARINÉ

📷 @nurimarine



Artista cambrilenca que s'ha fet un nom després de molts anys de treball dur i amb un estil propi. Porta anys dedicant-se a l'art i 15 amb taller propi, on a part de crear hi fa tallers de pintura.

Graduada en procediments pictòrics per l'Escola d'Art i Oficis de la Diputació de Tarragona. Premi de Pintura Vila de Cambrils en les edicions de 2001 i 2006, ha exposat a París, Londres, Tavira, Madrid, Tarragona, Reus i Cambrils entre altres ciutats. Monitora de diversos tallers de pintura com el de la Universitat Laboral de Tarragona, de l'Ajuntament de Cambrils, col·legis La Salle i Mas Clariana de Cambrils i de diverses associacions culturals. Els seus treballs més destacats en els últims anys han estat el conte il·lustrat per al llibre "Aquell regust d'ampla llibertat" editat per Cossetània el 2008, el cartell de la Fira Multisectorial de Cambrils el 2009, el mural a la façana del local de les entitats festives de Cambrils i les escenografies de la companyia de Teatre la Tremenda el 2010. El 2011 ha fet les il·lustracions per al marxandatge del Patronat de Turisme de Cambrils.

Actualment pinta, treballa i dona classes al Taller de Pintura Nuri Mariné del carrer Verge del Camí a Cambrils (Tarragona).

En destaquem algunes de les activitats realitzades a la nostra ciutat:

- Tallers infantils per a revitalitzar els Mercats Municipals.
- Il·lustració del conte "Un món esberlat, un món apedaçat" per la Regidoria Cooperació i Solidaritat 2011.
- Presentació del conte amb l'autor Jordi Agràs amb pintura en directe a la Biblioteca Xavier Amorós.
- Participació al Big Draw a la Biblioteca Xavier Amorós.
- Programa d'art "l'Art és autèntic" a les escoles Misericòrdia i Rosa Sensat curs 2020/21.
- Xerrades pràctiques sobre l'Art a l'escola Puigcerver en diferents ocasions.
- Pintura mural a l'Escola Misericòrdia curs 2019/20.
- Il·lustració del conte "Com anar sol per la vida" per a l'Aula Anar Sol per la Vida de l'escola Pi del Burgar, editat enguany.
- Participació en mercats d'art a Cal Massó, Casa Navàs, Vapor Lab...
- Membre del grup de Teatre La Tremenda 2008/09.
- Exposicions a diferents espais de la ciutat com Cal Massó, Centre de Lectura, espais privats i actualment a la Confiteria Padreny.
- Membre de l'organització del Festival Europeu de Curtmetratges des del primer any a Cambrils i després a Reus.
- Membre de l'Associació d'Artistes Visuals de les Comarques del Sud.

1

Raval de Robuster, 49
"MÉS ENLLÀ DELS TEUS ULLS"
Nuri Mariné

"MÉS ENLLÀ DELS TEUS ULLS"



Si volem que el món sigui millor del que és hi hem de posar de la nostra part, i per això ens fa falta un canvi de mentalitat. Haurem de mirar més enllà dels nostres ulls per adonar-nos que sense tenir en compte la resta d'habitants del planeta, entengui persones, animals, vegetals i altres, no podrem avançar. Si hi volem viure bé, n'hem de tenir cura i deixar de banda l'egocentrisme.

“PROJECTES VIUS - REUS ESPAIS VIUS”



El comerç és un agent que dinamitza el territori i fa les ciutats i els pobles més atractius. Té un impacte que va molt més enllà de la pura transacció econòmica. Contribueix a la sostenibilitat de les ciutats, dels pobles, dels seus barris, dels seus carrers; dinamitza la vida i la convivència de les persones on les botigues són el centre de les relacions humanes. Un territori competitiu i ben posicionat és una territori que atrau un número significatiu de persones per diversos motius: residencials, d'inversió, turístics i comercials. En els darrers temps en moltes ciutats la problemàtica dels espais comercials buits té diverses conseqüències negatives que s'agreugen a mesura que passa el temps i els espais s'omplen de brutícia. La imatge de persianes abaixades provoca una sensació de tristesa als ciutadans que passegen pels carrers, pot fer disminuir les vendes a les botigues pròximes o fins i tot, pot provocar un efecte dòmino. Des de l'Àrea d'Empresa i Ocupació s'ha impulsat el projecte de reactivació d'espais comercials buits, Espais en Transició, per revitalitzar comercialment els ravals de Robuster i de Sant Pere. El desenvolupament d'aquest projecte consistirà en la reactivació dels locals comercials buits amb negocis de triple impacte (econòmic, social i mediambiental). Aquí es mostren les diferents fases del projecte, la campanya Com transformaries el món, els ravals en dansa, l'art que transforma els

ravals i els ajuts per donar vida a un local, convocatòria d'ajuts per a empreses que obrin negocis de triple impacte als ravals de Robuster i de Sant Pere de Reus. Aquest local serà el punt d'assessorament i atenció a persones emprenedores amb projectes que es vulguin instal·lar als esmentats ravals.

3

Raval de Robuster, 41
"LA MORT EN ROSE"
Gerard Valls

GERARD VALLS

📷 @gerardvallsart



Artista format en joieria artística a l'Escola d'Art de Tarragona, encastat de pedres precioses, disseny de joies i gravat sobre metalls al Col·legi Oficial de joiers de Catalunya. És també pintor autodidacte i ha realitzat diferents accions artístiques/exposicions: Més de 250 activitats artístiques entre exposicions individuals, col·lectives, performances, instal·lacions i col·laboracions diverses a TV, moda, etc. Exposicions nacionals i internacionals a Barcelona, Madrid, Saragossa, Sevilla, Màlaga, València, Lion, Cannes, París, Trani (It.), Sicília, Miami Beach (USA). Ha participat en festivals artístics com Montbriart, Tramuntanart o ReciclART. També en diversos salons d'art com el Saló d'Art de Reus. Ha participat en 3 ocasions al Saló Internacional de la Société Nationale des Beaux-arts de París. Ha exposat a "Satellite Art Exhibition" a Miami Beach (USA). Exposa a l'exposició "Dolmen de Dalí" al Museu de la Casa de la Moneda de Madrid. Exposa a la convocatòria "Stop allo 048 degli oggetti" a Sicília. Exposa al Castello di Trani (It.) convidat per la Fondazione Giuseppe de Nittis. Ha participat en diverses performances

com "Ferralla" al costat de Fina Veciana, Xavi Aluja i Lluís Agustench i "L'OU" amb Fina Veciana. Finalista i guanyador de diversos premis d'art i joieria contemporània, destacant el premi nacional de joieria AN GEM AWARDS a Madrid. Diverses exposicions de joieria artística a la Galeria d'Art Anquin's de Reus.

3

Raval de Robuster, 41
"LA MORT EN ROSE"
Gerard Valls

"LA MORT EN ROSE"



La meva obra és una al·legoria sobre la importància d'observar el món i la vida des de la perspectiva i els colors més adients, perquè emocionalment, puguem rebre una descàrrega d'optimisme davant l'adversitat i d'aquesta manera, contagiar-la als altres per dissoldre crispacions i conflictes socials. El món està molt enfadat, ofès i ferit, depèn de nosaltres. Només cal que canviem l'actitud, el punt de vista, i que hi posem una mica de color, perquè entre tots, aconseguim fer d'aquest món un lloc millor.

L'obra està centrada en el concepte de la mort, i, què hi ha pitjor que la mort? Res!!! Però, aquesta mort, no és tènica, ni tan sols, incomoda, fins i tot, sembla simpàtica, perquè es tracta d'una calavera de color rosa i envoltada de flors! Us imagineu què podríem aconseguir entre tots si canviem la perspectiva i hi afegim una mica de color.

4

Raval de Robuster, 39
"LLINDARS"
Vicent M. Anglès

VICENT M. ANGLÈS

📍 @vicentangles.resin



Vicent M. Anglès (Alcanar, 1983) és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2009) amb l'itinerari especialitzat en escultura i en investigació en el camp de l'art sonor. Seguidament, va cursar el Màster en Realismes i Entorns a la Facultat de Belles Arts, també de la Universitat de Barcelona (2011). Actualment, cursa el doctorat en Belles Arts especialitzat en resines i motlles de silicona.

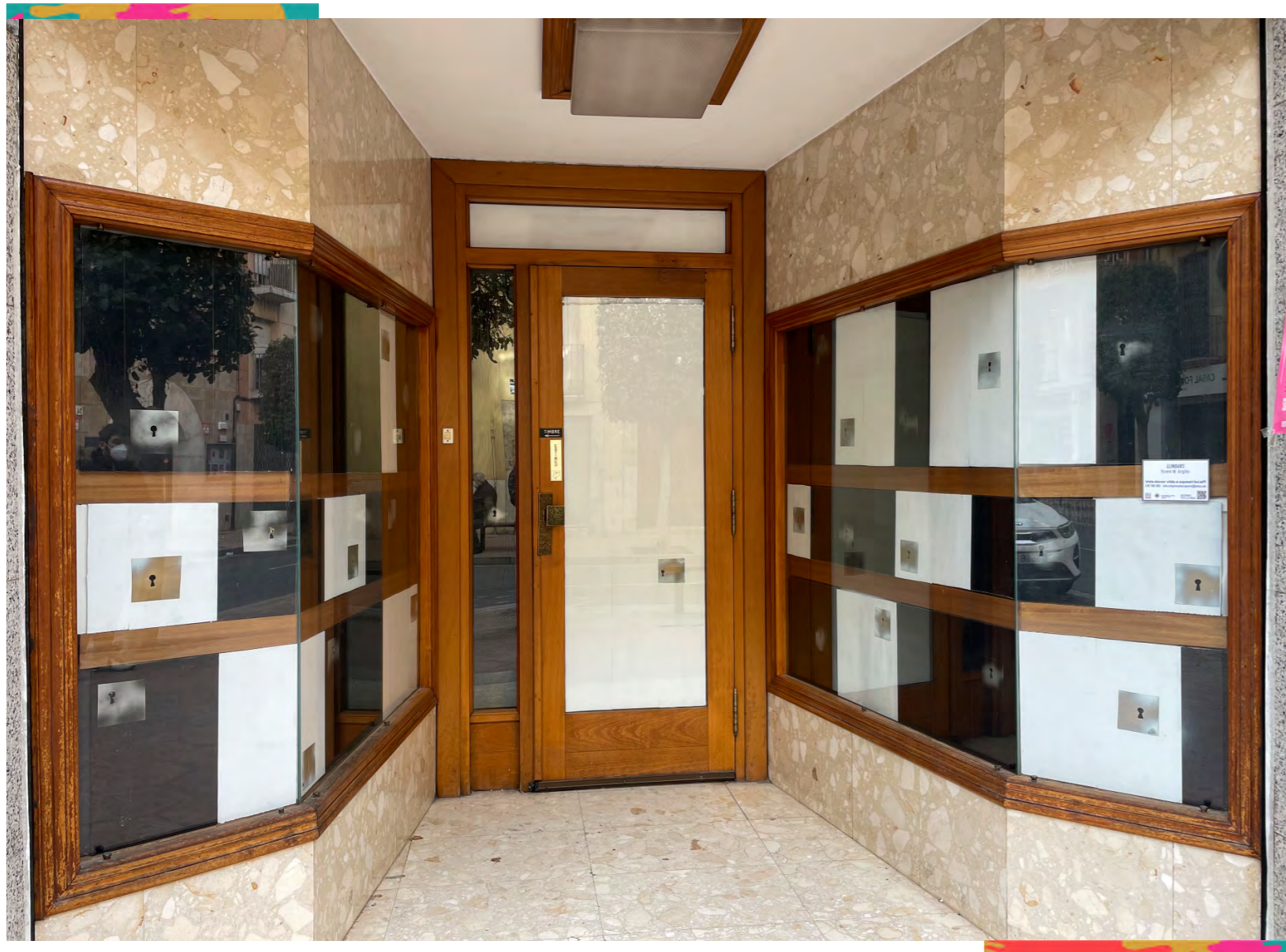
Exerceix de professor associat del Departament d'Arts Visuals i Disseny de la Facultat de Belles Arts (UB) des del curs 2015/2016 en endavant. Com a escultor, ha participat en diferents projectes culturals i artístics amb estades internacionals. Encarregat a diferents projectes a l'empresa TAA Group com a escultor responsable del modelat al parc temàtic de Toverlan (Països Baixos). Una estada a Qingdao (Shandong, Xina) on supervisava i realitzava la construcció de trenta-quatre escultures de gran format dins d'un projecte liderat per l'escultor i catedràtic Josep Cerdà. També ha participat en diferents simposis a escala internacional com

l'homenatge a Brancusi (Targui jiu, Romania 2013) i el festival d'art "Açores Artcamp Disseny en mimbre" (Ponta Delgada, Portugal 2010) entre d'altres. A més, compta amb l'experiència de la direcció artística del festival de cine "Filminho" (Vilanova do Cerqueira, Portugal), un projecte de residència a l'"École Nationale Supérieure d'Art Limoges-Aubusson, on es va fer un estudi de la sonoritat de la porcellana com a mètode escultòric (Limoges, França). Ha quedat finalista als següents festivals d'art contemporani: II Concurs Internacional d'Escultura ICRE 2021 i a la 4art Biental d'Art Contemporani de Cambrils 2020. Becat per la realització del projecte "El record en escena", per l'Ajuntament del Prat de Llobregat dins el marc d'UNZIP (2015). Ha portat diferents projectes com la direcció de Sorolls de Mar al CCCB (2016) i l'Acció Sonora "Santa conica" desenvolupada a Arts Santa Mònica dins el marc de l'Eufònic urbà (2014), entre d'altres.

4

Raval de Robuster, 39
"LLINDARS"
Vicent M. Anglès

"LLINDARS"



Com transformaries el món?

La pregunta ens convida a fer un exercici de visió interior: tancar els ulls i imaginar-nos una mirada diferent envers la realitat. Il·lusió? Somni? Quimera? Com donar cos a semblant anhel? Qui sap si començant per habitar el nostre entorn més immediat... No fa tant de temps, els aparadors dels ravals de Sant Pere i de Robuster atreïen mirades de desig. Ulls que es delien pels objectes exposats. Empremtes de dits i mans a les vitrines transparents i... algun nas encastat. Passejàvem. Ens aturàvem atrets per aquelles finestres que, durant un instant, captivaven la nostra mirada dintre d'armaris amb parets de vidre. Raval de Robuster, 39: joies que lluïen amb el resplendor mineral de la terra. Amb els anys, les vitrines s'han anat apagant. Buides, opaques, deshabitades, ens veuen passar, indiferents. Ara, però, les hem convertit en portes. Cada porta amb el seu espiell: un forat de pany per guaitar de fora a dins desitjos, esperances, fragments d'un relat i una realitat millor encara per construir. Goseu mirar i crear el llindar?

5

Raval de Robuster, 29

"FRUIT"

Ariadna Parreu i Pau Magrané

PAU MAGRANÉ i ARIADNA PARREU

paumf.hotglue.me

@conocimientoblando

@3.141phany



Pau Magrané (Reus, 1984) és artista i músic. Viu a Torredembarra. Llicenciat en Belles Arts a la Kunsthochschule Berlin-Weissensee i a la Universitat de Barcelona. Màster en Creació de Videojocs per l'IDEC - Universitat Pompeu Fabra. Ha estat seleccionat a diferents convocatòries com la Biennial d'Art de la Diputació de Tarragona (2021), BcnProducció (Espai Cub, 2016). Ha exposat a La troballa d'un artefacte arqueològic renderitzat a cura de Daniel Moreno Roldán al MAC de Mataró, al Festival Ex-Abrupto 2021 o ZOINKS! a cura de Sabel Gabaldón, Sant Andreu Contemporani (2017). Ha realitzat performances i exposicions a 25 anys de La Capella (Barcelona 2019), The Rubbery (1646 Gallery, Den Haag 2018), Propuesta para un archivo de video (Centro de Arte Reina Sofía, 2018), Hy - brid Matter (Arts Santa Mònica, Barcelona, 2017), The whole world was singing (Blueproject Foundation, Barcelona, 2016), MACBA és viu (Barcelona, 2016), Mercuri Splash (Fundació Miró, Barcelona, 2015), entre d'altres. Ha col·laborat amb diferents artistes com Lucia C.Pino, David Bestué, Anna Moreno, Antoni Hervás, Ariadna Parreu, Sara Gonzalez de Ubieta o Roger Serret i Ricou. És professor de gràfics 3D, dibuix i animació a L'Escola d'Art La Industrial i al Grau Multimedia de la Universitat Oberta de Catalunya.

Ariadna Parreu (Reus, 1982) és artista i professora. Viu a Torredembarra. Llicenciada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i la Kunsthochschule Berlin-Weissensee. Màster en Recerca i Produccions Artístiques i doctoranda en Art i Disseny a Eina. Ha estat resident a HANGAR (2012-2014) i Fabra i Coats (2015). Seleccionada a diferents convocatòries com la Biennial d'Art de la Diputació de Tarragona (2021), BcnProducció (Projecte de Creació Transdisciplinar i mitjans digitals, 2021 i Projecte Deslocalitzat, 2016), INJUVE (Arts visuals 2011, 2010 i 2008) o la Biennial d'Art d'Amposta (2020, 2016 i 2012). Ha exposat individualment a Bha Phanein a la Sala Muncunill de Terrassa comissariada per Caterina Almirall, i col·lectivament a diferents espais com Mercury Spalsh per celebrar el centenari d'Alexandre Cirici a la Fundació Miró, o Factotum a la Fundació Tàpies. Ha co-curat amb Oriol Ocaña l'exposició inaugural de l'escola Massana Amorf etern (2017). Ha estat jurat a diferents certàmens com La Escocesa 2017, Sala d'Art Jove 2019, el Premi Ciutat de Barcelona 2019 i els Premis ADI Cultura 2020. És ajudant de producció i coordinació de la publicació de LLIM de Lara Fluxà, projecte per Catalunya a la 59na Biennial de Venècia (2022). És professora de Teoria i Història de l'Art i el Disseny a l'Escola Massana de Barcelona i docent col·laboradora al Grau d'Arts de la Universitat Oberta de Catalunya.

5

Raval de Robuster, 29

“FRUIT”

Ariadna Parreu i Pau Magrané

“FRUIT”



Fruit podria ser la pera que genera l'arbre virtual que apareix en el video, un arbre introduït fa segles però originari d'Àsia tot i el sentim autòcton. Un arbre plantat i controlat per ser productiu i natural, però també és un suport on penjar-hi plàstics i envasos recuperats per a utilitzar com a estris. Fruit, fulles, terra, aigua i BPA en una imatge digital que contraposa una estètica del treball del camp de la zona amb la bellesa abstreta de les imatges 3D. Així, plàstic i fruita, natura i cultura, natural i sintètic i real i virtual, no són dualismes ni contraposats, son efecte que es toquen i s'encavalquen per entendre el que ja s'ha generat i com transformar-ho perquè sigui fructífer. La instal·lació es fa amb plàstics i pantalles recuperades –el problemàtic e-waste- i elements vius d'Ariadna Parreu.



Raval de Robuster, 23 - local 1
"ARRELS"
Càmbium

CÀMBIUM

www.cambiumcollective.eu



Càmbium és la capa oculta i vulnerable d'un arbre per on flueix la seva vida i que fa possible els empelts. Aquesta capa és de vital importància per a la supervivència de l'arbre i al mateix temps és extremadament sensible i fràgil. Càmbium és un col·lectiu format per l'Arnau Casanoves i l'Alba Domingo. La nostra trajectòria com a col·lectiu s'inicia l'agost de 2020, després d'anys de treball com a artistes individualment. La nostra motivació pel treball en col·lectiu sorgeix de l'admiració mútua i les ganes d'aprendre l'un de l'altre, però també per crear projectes més complexos que es formen a partir de l'experiència que hem anat adquirint individualment. Càmbium representa l'evanescència del jo en societat, que converteix en un $1+1=3$. Units en un sol alter ego entenem que la tècnica està al servei del missatge i parlem des de la realitat que ens afecta. En un món canviant, la nostra pràctica és canviant i no ens limitem a ser una sola cosa.



Raval de Robuster, 23 - local 1
"ARRELS"
Càmbium

"ARRELS"



Amb "Arrels" plantem un arbre: un gest senzill, fàcil i quotidià. Aquest representa una nova vida i la renovació d'un cicle, però també pot significar la força del gest individual que contribueix al que és col·lectiu. Un nou arbre al centre d'una ciutat, on sovint els trobem emmarcats en espais molt concrets "pensats" per a aquests: jardins, parcs i torretes. Aquest arbre s'ha plantat en un lloc que hem privatitzat, oblidant que formem part d'un tot i que d'alguna manera ens hi hem de reconciliar, sentint-nos part de tot el que passa fora dels contextos humans. "Arrel" vol ser un gest de reinstauració d'aquests antics vincles.

7

Raval de Robuster, 23 - local 3
"LA MATRIU"
Irene Cases

IRENE CASES

www.irenecases.com



Irene Cases va néixer el 1989 a Barcelona. Es va graduar en Disseny Gràfic i Il·lustració per l'Escola d'Art i Superior de Disseny Llotja i posteriorment en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Actualment viu i treballa a la seva ciutat natal. Rica en vocabulari matèric, la seva obra escultòrica porta al límit les prestacions físiques dels elements amb què treballa. L'alumini i el tèxtil, antònims per naturalesa, s'uneixen en un joc constant de contradiccions visuals que ens fan reflexionar en clau dualista: fràgil/fort, tou/dur, intern/extern. L'artista fa que les propietats físiques dels materials que empra cohabitin sota una nova morfologia plàstica. En el seu procés de creació utilitza una visió orgànica de les formes, que dona lloc no només a peces úniques sinó també a espais modelables en constant construcció. Tactilitat irresistible i plasticitat introspectiva són algunes de les conseqüències estètiques del seu treball. Una obra que ens retorna al cos, del qual intentem constantment fugir: en paraules del filòsof contemporani Santiago Alba Rico, l'ésser humà és l'únic animal que vol deixar enrere

el seu cos mortal. Irene Cases ens parla de la corporalitat a través de la matèria, en el context actual del capitalisme global i la societat tecnològica. Una profunda incursió en l'essència de l'ésser humà, a l'abast de tots els cossos.

7

Raval de Robuster, 23 - local 3
"LA MATRIU"
Irene Cases

"LA MATRIU"



Els aparadors esdevenen finestres cap a les idees dels altres, són espais buits on imaginar el seu futur i posar aquelles coses que tens per oferir... De sobte una sensació em va envair, s'anava creant una imatge al meu cap que amb els dies va agafar més força, i de cop, va aparèixer. Una gran matriu protectora de pèl, que es presenta com un petit hàbitat calent, confortable i a la vegada divertit, on tot és possible i l'abstracció és el llenguatge. Ple de textures curioses i sensacions atractives, hi habiten formes orgàniques que creixen lliurement, l'espai es torna especial per poder imaginar aventures i pensar en el futur sense por a equivocar-se.

8

Raval de Robuster, 21 - local 2
"LA HIPOCRESIA SOCIAL"
Morgana Àvila

MORGANA ÀVILA

www.morganaseda.cat



Morgana Àvila Salvadó (21 maig 1995). Després de cursar Batxillerat artístic a l'Institut Gabriel Ferrater de Reus, estudia CFGS en Il·lustració a l'Escola d'Art de la Diputació de Tarragona i CFGS en Arts Aplicades al Mur al mateix centre. Ha realitzat diversos treballs de cartellisme per a festes majors i companyies de teatre. Té tallers i intervencions murals realitzats a diversos punts entre Alforja, Reus i Falset. Enamorada del disseny gràfic, ha desenvolupat logotips per a programes informàtics per a la Universitat Rovira i Virgili de Reus. També diversos catàlegs i dissenys per a l'empresa familiar d'artesanía sobre seda. Desenvolupament de la imatge gràfica del seu projecte personal. Amb carnet d'artesana en l'ofici d'estampadora tèxtil des de 2012 i amb més de 10 anys d'experiència en pintura sobre seda al taller familiar, emprèn el 2020 el seu projecte personal Morgana Seda. Artesania i creació d'obres d'art en suport tèxtil de seda.

“LA HIPOCRESIA SOCIAL”



La hipocresia, segons el diccionari, és fingir qualitats o sentiments contraris als que veritablement es tenen o s'experimenten. Una de les raons principals és la de voler ser acceptat en un grup social o en una comunitat. Voler agradar als altres per a no sentir-se rebutjat: un dels majors factors per a ser hipòcrita és la por. “Les societats modernes estan corrompudes pels diners, l'avarícia, l'odi, l'enveja, entre altres valors negatius. Només uns quants oportunistes manipulen les masses, anteposant els seus propis interessos al bé comú. Veig com la majoria de ciutadans no només permet sinó que hi participa d'una forma directa o indirecta amb una passivitat complaent. Ens deixem portar per una societat consumista que fomenta “el tenir abans del ser”. Som esclaus del consumisme i de l'inconformisme, no valorem el que tenim perquè sempre anhelem tenir més i aquesta actitud ens porta a convertir-nos en esclaus dels deutes. Hem arribat a sacrificar el temps que podiem dedicar a les nostres famílies, treballant més hores per a poder pagar els deutes que anem adquirint al llarg de les nostres vides i mantenir un estatus social que es basa en les aparences. Hem confós el significat de “qualitat de vida” amb “quantitat de béns”. En l'actualitat, les persones adquireixen molts coneixements, però molt poca educació moral i cívica. La hipocresia social no és cap patologia, sinó una qualitat que ens ensenya la mateixa societat en la qual vivim. Parlar amb franquesa, moltes vegades, està mal vist, sent millor considerat dir als altres el

que volen escoltar. Cada dia pensem una cosa i en fem una altra de molt diferent. Sembla que està més ben vist i més sensat “maquillar” el nostre comportament, adequar-lo al context social, amagar els nostres sentiments reals, moderar-nos en les nostres respostes o reprimir la nostra espontaneïtat en àrees de suposada convivència harmoniosa. Fins i tot a vegades ens enganyem a nosaltres mateixos; tenint reconeixement i brillantor social, quan ens veiem rodejats de persones no podem dir el que pensem, és a dir, no som autèntics, al contrari, ens hem convertit en simples imitadors del que fan els altres perquè vivim en el món del “què diran”. Desafortunadament, el culte al fàcil i l'oda a no tenir respecte per a res troben aliats en certs polítics i comunicadors, els quals se sumen a la decadència de fer el que sigui per aconseguir diners amb poc esforç.” Hipocresia Social. Diario El Telégrafo. “El mateix consumidor que tant exigeix no és capaç de fer cap mena de sacrifici a favor dels beneficis a llarg termini i sempre prioritza atributs generats de la satisfacció immediata. I quan ens decidim a posar-nos la careta d'ètics, per què només ho som en relació a algunes coses? Tota l'ètica que despleguem sembla més una conseqüència d'una inèrcia i no pas d'una consciència real aplicable en l'àmbit general. Queda un llarg camí per a aconseguir valors culturals que impliquin una major consciència social.” La Hipocresia del consumidor. Anna Torres, professora titular del Departament d'Economia i Empresa a la Universitat Pompeu Fabra.



Raval de Robuster, 22
"ÀNIMES"
Ares

ARES

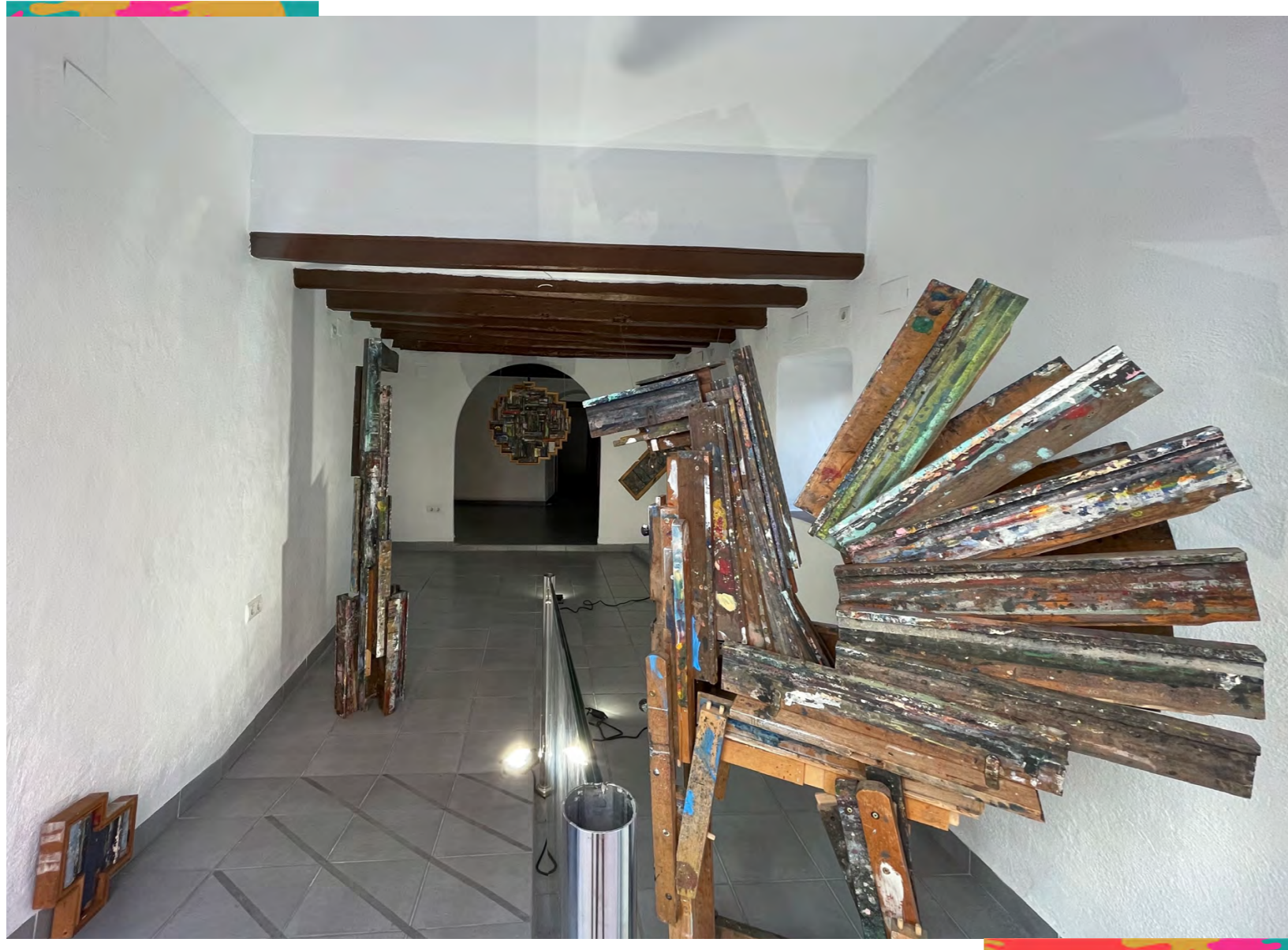
www.ares.cat



Ares (Villar de Golfer, León 1968).

Va estudiar Belles Arts a la Universitat de Barcelona, i es llicencià en l'especialitat d'escultura. Va cursar estudis de doctorat al programa "Escultura i mestissatge cultural" a la mateixa universitat combinant-los amb els de gravat a l'Escola d'Arts i Oficis i de cisellat a l'Escola Massana, ambdues de la ciutat de Barcelona. Com a escultor ha dut a terme diversos projectes de caràcter públic i ha participat en diferents exposicions, tant col·lectives com individuals. Actualment i des de 1997, compagina la pràctica artística amb la docència de tècniques escultòriques com a mestre de taller a la Facultat de Belles Arts Sant Jordi de la Universitat de Barcelona.

"ÀNIMES"



PEGÀS (2100 x 1500 x 800 mm)
PILAR (2000 X 500 X 400 mm)
RETAULE RODÓ (850 x 850 mm)
RETAULE EN FORMA DE CREU (900 x 900 mm)

Com transformaries el món? Una manera seria reutilitzant els materials, permetent una segona o tercera funció, i reduir així, el nostre impacte sobre el planeta. En la meva obra he procurat usar materials sobrants, restes d'altres projectes, metalls reciclats o objectes obsolets o fets malbé. Sempre amb aquest esperit de voler donar una segona oportunitat al material de refús. L'obra que us mostro a "Reus Espais Vius" està realitzada amb trossos de cavallets utilitzats en aules de pintura. Es tracta d'objectes que han servit per aprendre tècniques pictòriques durant moltíssims anys a generacions d'estudiants d'art i que ara han arribat al final de la seva vida útil. Els cavallets són molt presents en la formació artística dels estudiants i fruit d'aquesta activitat reben pinzellades de color, taques de pintura, s'hi escriuen noms, dates i missatges. Es va creant amb aquesta activitat constant

al llarg dels cursos una pell, per atzar, que recobreix el cavallet i el dota de personalitat. La meva feina és construir escultures amb els volums propis de l'arquitectura d'aquests cavallets refusats amb la seva pell de pintura. Reutilitzar les seves parts per evocar situacions, crear paisatges imaginats i cercar l'ànima que els habita. Finalment, presentar-les en aquesta exposició com si fossin ampelles de vidre transparents trobades en una platja, amb missatges a l'interior per descobrir.

10

Raval de Robuster, 13
"LA CIUTAT VIVA"
Col·legi Sant Josep

COL·LEGI SANT JOSEP

www.santjosepreus.cat



El Col·legi Sant Josep va ser fundat el 1895 per la Mare Teresa Guash, nascuda a Riudecanyes i fundadora, juntament amb la seva mare Teresa Toda, de la Congregació de les Germanes Carmelites Tereses de Sant Josep. Història de les fundadores. Valenta i compromesa amb l'empoderament de les dones. Teresa Toda i Juncosa va néixer a Riudecanyes, filla de pagesos va casar-se amb Antoni Guasch i Domènec. Als tres mesos de casats, ell va començar a maltractar la seva muller i a portar una vida de vicis. El 28 de maig de 1848 van tenir una filla, Teresa Guasch, però el comportament del pare no va canviar. Això va fer que Teresa prengués una decisió insòlita en el seu moment: demanar la separació matrimonial al tribunal eclesiàstic, a causa del maltractament injuriós continuat. Teresa Toda va abandonar Riudecanyes amb la seva filla i va marxar a viure a Tarragona, on va portar una vida devota i dedicada a la caritat i la formació de la seva filla. Va trobar així la seva vocació i va decidir de dedicar-se a la vida religiosa, acollint i educant nenes sense recursos. Amb aquest objectiu, el 22 de febrer

de 1878 va fundar les Germanes Carmelites Tereses de Sant Josep. Era un col·legi-asil per a educar-hi nenes pobres o orfes, on serien acollides i se'ls donaria les condicions de vida i formació cristiana que no podien tenir d'una altra manera. Volien fer especial incidència en què les nenes prenguessin consciència de la seva dignitat humana, sentint-se estimades i valorades. Història de l'escola Som una escola concertada, cristiana i catalana, adherida a la Fundació d'Escoles Cristianes de Catalunya. Des de fa més de 125 anys, obrim cada dia les nostres portes per educar, ensenyar i estimar els nostres nens i nenes. Ubicada en un lloc cèntric i estratègic de la ciutat, la nostra escola reuneix una forta tradició pedagògica, lligada alhora a una visió actualitzada i integral de l'alumnat, les famílies, l'educació i la vida. El nostre objectiu és educar persones, mitjançant un treball el més personalitzat possible. El nostre projecte educatiu acompanya els alumnes en tota la seva formació des de l'educació infantil fins a l'entrada a la universitat. Formant persones compromeses des de 1895.

10

Raval de Robuster, 13
"LA CIUTAT VIVA"
Col·legi Sant Josep

"LA CIUTAT VIVA"



En la nostra obra ens hem centrat en la Rosa de Reus perquè creiem que Reus ha de ser un exemple a seguir per la seva responsabilitat mediambiental, la seva sostenibilitat i les ganes de canviar el món. Amb el fet senzill de desplaçar-nos amb bicicleta contribuïm a generar un món més viu. El canvi comença amb nosaltres.

VERÒNICA MORAGAS

📷 @laveronicamoragas



Verònica Moragas, Riudoms 1982.

Fotògrafa freelance. El seu treball personal gira entorn de la societat de consum, l'ecologia, la natura i el patrimoni. És graduada en Fotografia al Centre de la Imatge i Tecnologia Multimèdia de la UPC i en Direcció Cinematogràfica al Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya. També ha cursat un cicle formatiu de grau superior d'Imatge a l'Escola de Mitjans Audiovisuals de Barcelona. Ha realitzat exposicions individuals i col·lectives i el seu treball ha sigut premiat en diverses convocatòries. Membre actiu de la Secció d'art del Centre d'Estudis Arnau de Palomar, on coorganitza exposicions regulars i altres esdeveniments relacionats amb l'art i la creació. També és membre del col·lectiu de fotògrafs del camp de Tarragona Photo KMO.

EXPOSICIONS:

- 2021. Montbriart 2021.
- 2020. Exposició a Drap Art 2020.
- 2020. Participació en el projecte Limits. Iniciativa de Photokm0.
- 2020. Participació en l'acció Glòria, i ara què? Iniciativa de Photokm0.
- 2020. Natura Morta. Sala central. Biblioteca Central Xavier Amorós. Reus.
- 2019. La Renúncia. Exposició col·lectiva. Dins el cicle Parlem Contemporani? s12. Convent de les Arts d'Alcover.

- 2019. La Renúncia. Exposició col·lectiva. CERAP. Riudoms.
- 2019. Montbriart 2019.
- 2018. Masos, masets i masies del terme de Riudoms. Fira de l'avellana. Riudoms.
- 2017-2019. Convivència. Els monuments de Tàrraco patrimoni de la humanitat al Segle XXI. Exposició col·lectiva. Departament de Cultura. Serveis Territorials a Tarragona.
- 2017. Masos, masets i masies del terme de Riudoms. Premi Arnau de Palomar 2016. CERAP. Riudoms.
- 2017. Montbriart 2017.
- 2017. Natura Morta. CERAP. Riudoms.
- 2016- 2017. Natura Morta. EnArt Lleida. Lleida.
- 2016. Natura Morta. Planeta Bea. Barcelona.
- 2016. Montbriart 2016.
- 2013. Microclima particular. Premi Arnau de Palomar 2012. CERAP. Riudoms.

PREMIS:

- 2020. 1r premi categoria E - Emergència Climàtica. Concurs Fotogràfic Internacional del Collsacabra 2020.
- 2020. Finalista de la convocatòria d'artistes confinades organitzat per Drap-Art.
- 2020. Premi Recull Fotogràfic Arnau de Palomar. TRACES DEL PASSAT INDUSTRIAL i COMERCIAL DE RIUDOMS.
- 2016. Premi Recull Fotogràfic Arnau de Palomar. MASOS, MASETS i MASIES DEL TERME DE RIUDOMS.
- 2012. Premi Recull Fotogràfic Arnau de Palomar. MICROCLIMA PARTICULAR.

"FUTURS INCERTS"



Com serà el món si no fem res per canviar les coses? On viurem? Com viurem? Cap a on ens portarà el nostre ritme de vida i la sensació d'impunitat amb què vivim? Què passarà si no prenem consciència i fem alguna cosa per revertir el canvi climàtic? «Futurs incerts» planteja una hipòtesi de futur on uns personatges caminen sense un rumb concret, obligats a moure's buscant un lloc on viure i a la recerca d'un futur millor. Una hipòtesi de futur que sembla cada vegada més real i més propera. La possibilitat que ens convertim en migrants climàtics ja no resulta tan llunyana.

12

Raval de Sant Pere, 5
"TOMBA EL RAVAL"
Escola d'Art i Disseny de Reus

ESCOLA D'ART I DISSENY DE REUS

www.dipta.cat/eadr



L'Escola d'Art i Disseny de Reus es va crear a finals dels anys setanta, com a ampliació de la de Tarragona. En l'actualitat, està ubicada al bell mig de la ciutat, al carrer del Vent. A l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Reus es poden cursar actualment els cicles formatius d'Arquitectura Efímera, Projectes i direcció d'obres de Decoració, Gràfica Audiovisual Infografia 3D i Videojocs i entorns virtuals, així com altres cursos monogràfics. Els alumnes Cecilia M. Casas, Helena Prim, David Reñones i Pol Urbano, del cicle d'Arquitectura Efímera, han realitzat en aquest treball l'assignatura de Fonaments de Projecte, tutoritzats pels professors Lidia Porcar i Nacho Alvarez.

"TOMBA EL RAVAL"



Durant aquestes últimes setmanes, a partir de diverses pluges d'idees extretes dels comentaris enviats pels veïns del barri, els alumnes han estat treballant en la contextualització i el concepte del projecte.

El concepte d'aquest aparador parteix de la recerca de canvi i dinamització dels ravals de Reus. Creiem que per aconseguir això hi hem d'intervenir d'una manera que impacti i que faci que la gent s'aturi quan hi passi per davant. Alhora que pensem que aquest canvi també ha de sorgir en el dia a dia, d'una forma molt quotidiana, ja sigui de la gent del barri o dels comerciants que optin per obrir els seus negocis en aquests carrers. I aquí és on se'ns ocorre penjar del sostre una cuina capgirada i pintada de vermell, que podrem veure en la posició habitual quan abaixem la mirada i observem el mirall on es reflectirà. Expressem d'aquesta manera, i remarcat amb el color vermell, que el barri està en perill, que cal que reaccionem i fem quelcom per revitalitzar-lo i donar la volta a la situació. Tot això, acompanyat de l'eslògan, que tant ens pot dir, que capgirem el raval, o que caminem, transitem, el visitem, hi comprem...

ESTER FERRANDO

www.esterferrando.cat



Ester Ferrando i Casas (Reus, 1972) és una artista visual catalana que treballa en els camps de l'escultura, la fotografia i les instal·lacions multimèdia. Llicenciada per la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona el 1995, va fer estudis d'escultura a l'Escola Massana (1991-1993). Compagina l'activitat creativa amb la docència. És professora titular de l'Institut Gabriel Ferrater de Reus en l'especialitat de Batxillerat Artístic. Ha treballat de professora col·laboradora a l'Institut Obert de Catalunya (2013 -2016). Ha estat directora d'exposicions del Centre de Lectura de Reus i del Consell Assessor d'Arts Plàstiques de l'Ajuntament de Reus, també ha estat coordinadora d'exposicions d'Art i Creació de l'Institut Municipal d'Acció Cultural de Reus. Entre les exposicions personals, la sèrie Vacuïtat (2000) al Museu Salvador Vilaseca de Reus, "Remors" (2002) a la Capella de Sant Roc del Museu de Valls, "Jo, variació i origen" (2003) a l'Antic Ajuntament de Tarragona, "Silence quotidien" (2003) al Centre d'Estudes Catalans a la Universitat de La Sorbona de París i "De cos absent i altres restes orgàniques" (2006) al Museu d'Art Modern de Tarragona. A la mostra "Fràgil" (2008) a la Galeria Antoni Pinyol de Reus. Ha participat en exposicions de grup, algunes per difondre el col·lectiu artístic del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. Entre aquestes, "Reset. Estratègies per reformular la trajectòria de l'artista" (2015) a la Galeria Silvestre de Tarragona, Sala Àm-

bits de l'Ajuntament de Cambrils i Centre d'Art Lo Pati d'Amposta o el cicle "Femeni plural"(2016) al Museu d'Art Modern de Tarragona. Altres col·lectives han estat iniciatives per connectar artistes de diferents territoris catalans com : "La vida en comú", projecte d'Aureli Ruiz, amb Pep Dardanyà i Jordi Canudas al Centre d'Art Cal Massó de Reus (2010) i "Artveivot" (2014) al Museu d'Art Jaume Morera de Lleida, la Fundació Valvi de Girona, l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell i la Universitat Rovira i Virgili a Tortosa. El 2019 va ser seleccionada per a l'exposició commemorativa "Julio Antonio - Stendhal" al Museu d'Art Modern de Tarragona. Va formar part de la col·lectiva "3r cicle d'Arts Visuals PARLEM CONTEMPORANI?" al Convent de les Arts. Alcover i l'Aula d'Art del CRAI de l'URV. Tarragona va realitzar la instal·lació "Surrar o Nedar". L'any 2020 és una de les participants de la intervenció al Parc Natural dels Ports. Natura i art (5a Edició) i el mateix any, la seva obra "silenci diari" forma part del projecte "Una rapsòdia visual", exposició virtual organitzada per XMAC (Xarxa de Museus d'Art de Catalunya), comissariada per Montse Frisach. Ha rebut el Premi Julio Antonio d'Escultura de la Diputació de Tarragona 2014, i el Premi d'Art Contemporani Gastronòmic de Cambrils 2016. Les seves obres formen part de diverses col·leccions: Museu d'Art Modern de Tarragona. Museu de Valls. Museu d'Història de Catalunya, Museu d'Història de Cambrils, Antic Ajuntament Tarragona, Galeria Antoni Pinyol, Centre de Lectura de Reus i diverses col·leccions particulars.

13

Raval de Sant Pere, 19

“DESITJOS DE BLAUS PER TRANSFORMAR EL MÓN”

Ester Ferrando

“DESITJOS DE BLAUS PER TRANSFORMAR EL MÓN”



El blau celeste infinit de bocins de cel.

El blau marí que desapareix en les profunditats.

El nostre planeta blau.

Les piscines blaves on ens submergim per renéixer.

No deixem que el Blue ens entristeixi.

Imaginem finestres obertes a blaus possibles i impossibles.

Desitjos blaus per transformar el món.

14

Raval de Sant Pere, 8
"SENSE TÍTOL"
Alina Ballester

ALINA BALLESTER

© @alinaballester_art



Alina Ballester Rodríguez, té 24 anys i és de Reus. Des de ben petita que el món de l'art la va captivar i va decidir enfocar els seus estudis cap aquí. Va estudiar el batxillerat artístic al Gabriel Ferrater i Soler i en acabar va decidir cursar una sèrie de Graus Superiors: Pintura, Il·lustració i actualment Gràfica Publicitària. Amb moltes ganes de seguir aprenent, creixent i compartint.

14

Raval de Sant Pere, 8
"SENSE TÍTOL"
Alina Ballester

"SENSE TÍTOL"



*Som present i futur. Som llavor que arrela,
brota, creix i es fa forta. Som tot allò que vulguem
ser perquè juntes serem.*

15

Raval de Sant Pere, 18
"BALANCEIG"
Fina Veciana

FINA VECIANA

www.finaveciana.com



Formada en pintura mural, sempre s'ha expressat millor pintant sobre suports com el paper, la tela o la fusta. Es considera pintora, però es defineix com a artista multidisciplinària, perquè és feliç movent-se en altres camps com el món de les instal·lacions, les performances o les pintades en directe, sobretot quan hi ha col·laboracions i s'acompanya d'altres artistes amb la seva música o poesia. L'enamoren les paraules. Gràficament i conceptual formen part essencial de la seva obra. Manté un estret lligam amb la literatura que l'ha animat a il·lustrar les portades d'alguns llibres. Col·labora amb Canal Reus Televisió en la secció d'Art i Cultura de la seva ciutat. Durant vint anys ha viscut intensament la seva part pedagògica. Va començar a difondre la seva obra a través de les exposicions, tant individuals com col·lectives, en tot tipus d'espais: galeries, cafeteries, centres cívics o privats... fins i tot va muntar la seva pròpia Sala d'Art a Reus, "L'Estenedor". També participa activament en fires d'art. Es va estrenar en el món dels blogs, però aviat la plataforma d'Instagram va acaparar tota la seva atenció. Hi penja tota la seva actualitat diàriament.

15

Raval de Sant Pere, 18
"BALANCEIG"
Fina Veciana

"BALANCEIG"



Com canviaries el món? Intentar canviar el món comença per fer canvis en un mateix. Què hauria de canviar en mi, doncs? El contratemps més gran que he notat durant els últims mesos, ha estat una gran manca de llibertat, que m'ha condicionat negativament en alguns aspectes personals i socials. Per a aquest projecte, he fet l'exercici de mirar enrere en el temps. Buscar el moment o un dels moments en què recordava haver-me sentit més lliure, i l'he trobat. De molt petita l'acció que més sensació de llibertat m'aportava era "anar al columpio" i gronxar-me. No va ser des del principi, ja que les primeres vegades, era una acció totalment desconeguda que més aviat m'intimidava força. Una persona t'empenyia perquè tu volessis... i recordo haver posat entrebancs per frenar aquell moviment estrany, que m'havia vingut de sobte i no entenia. No va ser fins que em vaig adonar que podia ser jo mateixa qui donés l'impuls i controlés el grau del vol, quan allò es va convertir en tot un descobriment: podia jugar amb el limit. Autosuficiència i un gran poder personal quasi inimaginable: genolls enrere, peus junts, cames estirades amunt, ulls tancats i un

somriure amb un ball frenètic dels cabells... Essent adulta em costa trobar una sensació que s'apropi a aquesta puresa de llibertat. Així doncs, la meua proposta pel mural és un gronxador per a adults, i una reflexió aplicable a molts àmbits: de vegades l'acció més ingènua pot ser la sortida més alliberadora per a un mateix. Una actitud que pot portar al canvi, personal, i petits canvis individuals poden canviar el món... per què no?

16

Raval de Sant Pere, 20 - local 1
"SENSE TÍTOL"
Helena Cortés

HELENA CORTÉS

📷 @helenacortesdisseny



És dissenyadora formada en Arquitectura Efímera i Interiorisme per l'Escola d'Art i Disseny de Reus, li apassiona vincular les aplicacions d'aquest àmbit amb el disseny gràfic i la comunicació. Actualment, estudia el grau universitari de Disseny i Creació Digitals, i treballa a l'estudi 1000 Arquitectures com a dissenyadora d'interiors.

"SENSE TÍTOL"



De la mateixa manera que l'organització de Reus Espai Vius m'ha donat l'oportunitat de participar en aquesta exposició col·lectiva com l'artista individual més jove, jo vull donar veu als nens i nenes que han respost la pregunta "Com transformaries el món?". És molt interessant analitzar les respostes, les quals la majoria són "Jo transformaria el món amb petons, amb abraçades, amb màgia...", i és que aquests comentaris van més enllà de la superficialitat. El sentiment innocent d'estimació envers el món que ens envolta és el que ens hauria d'unir com a societat. D'aquesta manera, amb la proposta Connexions etèries vull transmetre tot allò que hi ha al darrere de les accions d'abraçar i besar: estima, respecte, preocupació, implicació, unió, força... Substantius completament necessaris per entendre que la transformació cap a un món millor i més sostenible és una lluita compartida. Dins d'aquest local del Raval de Sant Pere, núm. 20, cadascun dels fanalons blancs representa els sentiments de tots nosaltres, entre els quals es va creant una connexió etèria mitjançant el joc de formes visuals i la il·luminació. La finalitat és sentir-se abraçat per

aquest espai i fomentar així la consciència social per cuidar la nostra terra.

17

Raval de Sant Pere, 22

“#REUTILIZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA”

Cristina Gómez Martín

CRISTINA GÓMEZ MARTÍN

📍 @larestauradoradetesoros



Formada com tècnica superior en arts plàstiques i disseny en la modalitat de Modelisme i Matriceria Ceràmica (Escola d'Art Francisco Alcántara de Madrid) i Gràfica Publicitària (Escola d'Art Guadalajara). Els seus estudis i ensenyaments artístics van començar a l'Escola d'Art de ceràmica Francisco Alcántara de Madrid, posteriorment realitza dos cursos de la diplomatura de Disseny d'Interiors a l'Escola d'Art Núm. 4 de Madrid. L'any 2017 es va graduar en estudis superiors de Gràfica Publicitària a l'Escola d'Art de Guadalajara. Altres formacions no reglades: Curs de Restauració i Enquadernació de llibres, realitzat a través d'una escola taller de la Universitat d'Alcalá de Henares, duent a terme la pràctica de l'après restaurant els llibres de la seu de la Biblioteca Nacional. Com a emprenedora, en arribar a Reus, el seu principal objectiu, després de la seva trajectòria i experiència professional, ha arribat el moment d'aplicar l'après durant aquests anys, en el seu propi negoci, conscienciada en el moment actual en el què vivim respecte al què ens envolta, en tendències, disseny i ecologia, empre-

nant un taller de restauració de mobles i altres objectes amb l'objectiu de #reutilitzar, #redissenyar i #reduir la petjada, i el lema: “Costumitza la teva casa”, on es podran adquirir objectes i mobles restaurats amb tècniques biosostenibles, tradicionals i tècniques pictòriques a l'aigua, també impartides en diversos tallers.

17

Raval de Sant Pere, 22
“#REUTILIZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA”
Cristina Gómez Martín

#REUTILIZA #REDISEÑA #REDUCETUHUELLA



#Reutiliza
#Rediseña
#Reducetuhuella

18

Plaça de la Sang, 1A
"EGOCENTRISME?"
Futerri Art

FUTERRI ART

www.futerri.cat



Francesc Mestre, autònom i emprenedor, artista polifacètic i autodidacte. Expert en disseny gràfic corporatiu, publicitari, web, multimèdia, audiovisual i decoratiu. Actualment creatiu i fundador de Futerri Agència Creativa. Cofundador de Tarraco Mapping. Avui treballa en un projecte més artístic i personal, sota la marca Futerri Art.

"EGOCENTRISME?"



El projecte s'inicia amb una participació ciutadana que va fer l'ajuntament. Què es preguntava "Com transformaries el món?". La majoria de les respostes anaven dirigides a millores en l'àmbit ambiental o en l'àmbit polític i el mateix sistema. La meva reflexió va més enllà, considero que pràcticament tothom tenim la teoria ben apresada, però hi ha alguna cosa que fa que no ho apliquem en molts àmbits. Actuem per l'interès d'un mateix i no som conseqüents en què els nostres actes influeixen a la resta del món. Som egoistes per naturalesa, sigui per l'educació o per estereotips inculcats per la mateixa societat des de ben petits. Un egoisme que ens allunya de la natura i la connexió amb ella mateixa, que ens fa perdre el sentit comú de les coses i el benestar global. Si poguéssim suprimir aquest pensament egocèntric de la ment de tots nosaltres... Arreglaríem molts conflictes? Viuríem en un món millor.

Tècnica i concepte

Normalment combino dues tècniques, la pintura acrílica amb el videoart. En aquesta ocasió he decidit fer un canvi en la meva tècnica per adaptar-me al projecte. Faré una instal·lació amb coses reciclades a les quals projectaré imatges que s'adaptaran a les formes. Principalment seran botelles i envasos. La instal·lació estarà penjada a la paret, visible des de fora de l'aparador. Al centre hi haurà la botella més gran, amb un cercle que l'envoltarà, l'egocentrisme individual, que directament o indirectament ens creiem per sobre de la resta. La videoprojecció interactuarà amb totes les botelles, mostrant que hi ha diferents camins d'actuar, individualment i per l'interès propi, o en conjunt per un bé comú i global. A la recerca d'interpretar l'equilibri entre el volum i la llum.

AMB EL SUPORT DE:



ReusCultura

c-cambraReus

COL-LABORA:



portasisistemas
MARCAJE Y ETIQUETADO

sant josep

ESCOLA DE MÚSICA
CENTRE DE LECTURA DE REUS

centre
d'**AMICS**
de **REUS**

REUS
ESPAIS
VIUS

REACTIVEM
REUS
Pla de Reactivació
Econòmica i Social

AJUNTAMENT DE REUS
Regidoria d'Empresa
i Ocupació

LA REGIDORIA D'EMPRESA I OCUPACIÓ DE L'AJUNTAMENT DE REUS IMPULSA EL PROJECTE REUS ESPAIS VIUS PER LA REVITALITZACIÓ ESTRATÈGICA DEL COMERÇ DE LA CIUTAT. S'INICIA EL PROJECTE DE REACTIVACIÓ ALS RAVALS ROBUSTER I SANT PERE PER DONAR CABUDA A NEGOCIS D'IMPACTE POSITIU PER A LES PERSONES I EL MEDI AMBIENT.